

Životní příběh Jindřišky Jirsové

*30. Srpna 1933

Libčeves okres Bílina

Pro projekt

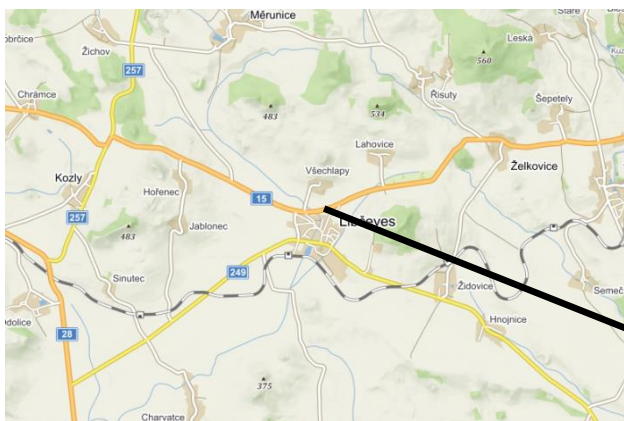
Příběhy našich sousedů

Vypracovali žáci ZŠ Hradská 894 Humpolec

Kateřina Beranová

Haňa Tranová

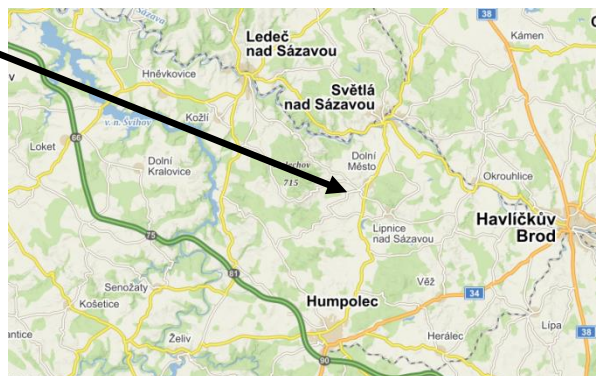
Patrik Rynda

Jindřiška Jirsová se narodila 30. srpna 1933 v obci Libčevsi, okres Bílina. Její tatínek byl strážmistr v Bílíně. Když Němci obsadili tzv. Sudety v 1938, museli odejít. Přestěhovali se do Lipnice nad Sázavou ve snaze rodinu ukrýt, protože hrozilo její pronásledování pro

tatínkův nekompromisní postoj k Henleincům před válkou.

Na Lipnici se odehrál příběh, který zpracovala naše skupina.

Tatínek J. Jirsový

V Lipnici nad Sázavou byli do roku 1945. Aby mohla Jindřiška studovat střední školu, její tatínek zažádal o přeložení blízko vlakové stanice. Byl přeložen do Lípy, kde byli do roku 1948, a Jindřiška nastoupila na Gymnázium v Havlíčkově Brodě. Po roce 1948 byl tzv. vyakčněn, protože byl velice aktivní v Sokole, byl členem Národně socialistické strany a mimo jiné veliký obdivovatel Milady

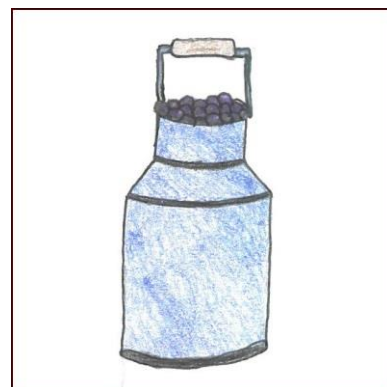
Horákové. Museli se přestěhovat do Senožat a Jindřiška změnila gymnázium v Havlíčkově Brodě na gymnázium v Humpolci, kde v roce 1952 odmaturovala. Tatínek onemocněl Anginou Pectoris a na třetí infarkt v roce 1982 umřel. Pro Jindřišku to byl velice těžký rok, protože během půl roku ztratila oba dva rodiče.

V Senožatech poznala svého budoucího manžela, se kterým chodila cvičit do Sokola a hrála s ním v Ochotnickém divadle.

Poprvé se potkali, když nastoupila ve Lhotce s bandaskou borůvek do autobusu. Jediné volné místo bylo vedle neznámého chlapce.

Když vystupovali v Senožatech, zeptali se ho kamarádi: „Ty jí znáš?“

„Že váháte a budu s ní chodit“ odpověděl.

Po ukončení studia na gymnáziu chtěla jít Jindřiška studovat medicínu, ale z ekonomických důvodů nemohla. Proto odešla učit do pohraničí, kde byl stále velký nedostatek učitelů a zároveň začala dálkově studovat pedagogiku pro základní školy. V té době byl pan Jirsa na vojně. Po dvou letech, kdy už měla vydělané nějaké peníze, se rozhodla změnit studijní obor a nastoupila do druhého ročníku denního studia pedagogika pro střední školy v Praze. Byla přijata pod podmínkou, že úspěšně složí souběžně zkoušky z prvního i druhého ročníku. Ty zvládla a v roce 1957 promovala.

Aby v Praze dostali byt, v roce 1955 se pan Jirsa a paní Jirsová vzali.

Po nějaké době pan Jirsa dostal místo jako učitel v Kloboukách u Brna a paní Jirsová zde rovněž pracovala jako učitelka. V Kloboukách byli do roku 1964, kdy pan Jirsa dostal místo na Zemědělské škole v Humpolci a paní Jirsová začala učit na Gymnáziu v Humpolci. Když přijeli do Humpolce, všechny byty byly rozebrané, a proto z nouze s jenom 20 000 tisíci na účtu začali stavět rodinný dům.

V období normalizace pan Jirsa musel odejít ze školy a dostal místo jako zootechnik v Ledči nad Sázavou. Poté onemocněl na zánět průdušek, se kterým se více jak půl roku léčil. Díky úspěchu v konkurzu se mu podařilo změnit zaměstnání a několik následujících let dojížděl do Benešova. Po sametové revoluci ho navštívil tehdejší ředitel Zemědělské školy v Humpolci se svým zástupcem a nabídli panu Jirsovi práci učitele. Pan Jirsa ji s radostí přijal, vrátil se do Humpolce a učil s radostí ještě dlouho v důchodovém věku.

Paní Jirsová učila na Gymnáziu v Humpolci, kde ve svých 74 letech uzavřela svoji pedagogickou kariéru. Dodnes nemůže zapomenout na školní léta a její studenti na paní Jirsovou také nemůžou zapomenout.

Pan Jirsa